

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 121

гр. *****, 16.02.2024 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ***, II СЪСТАВ**, в закрито заседание на дванадесети февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Ванухи Б. Аракелян

Членове: Анета Н. Братанова
Дарина Ст. Маркова

като разгледа докладваното от Дарина Ст. Маркова Въззивно търговско дело № 20243001000036 по описа за 2024 година

И за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е въззивно, образувано по жалба на ЗД „Бул Инс“ АД със седалище гр.София срещу решение № 459 от 30.10.2023г. по търг.дело № 180/23г. по описа на Окръжен съд – *****, търговско отделение, в частите му, с които застрахователното дружество е осъдено да заплати на А. П. Д. от гр.***** обезщетения по застраховка „гражданска отговорност“ за претърпените вреди от ПТП, настъпило на *****, в гр.*****, на кръстовището на улиците „*****“ и „*****“, причинено от застрахован при застрахователното дружество водач на л.а. „*****“ с рег.№ *****, както следва:

сумата 5 401.72лв., представляващи имуществени вреди под формата на претърпяна загуба от стойността на автомобил „*****“ с рег.№ *****;

сумата 60лв. - имуществени вреди под формата на претърпяна загуба от направени разходи за репатриране на автомобил ***** с рег.№ *****;

сумата 10лв. – имуществени вреди под формата на разходи (такси), извършени с оглед спирането на автомобил *****, с рег.№ ***** от движение;

сумата 50лв. – имуществени вреди под формата на разходи за издаване на медицинско удостоверение № 973/22 от отдел Съдебна медицина при МБАЛ „Св.Анна - гр.*****“;

сумата 90лв. – имуществени вреди под формата на разходи за медицински услуги – прегледи за диагностициране и лечение на уврежданията от произшествието, както и

присъденото обезщетение за претърпени неимуществени вреди, изразяващи се в болки и страдания поради комбинирано телесно увреждане (мозъчно сътресение, изгаряне на лявата ръка, кръвонасядания), психическо разстройство, изразяващо се пристъпи на тревожност, световъртеж и безсъние за разликата над 500лв. до присъдените 7 000лв.

Във въззивната жалба се твърди че решението в обжалваните му части е неправилно, а в частта му досежно сумата от 5 401.72лв. е недопустимо.

По отношение на присъдената сума от 5 401.72лв. като обезщетение за имуществени вреди под формата на претърпяна загуба от стойността на автомобил „*****“ излага че съдът се е произнесъл в нарушение на диспозитивното начало. Излага, че претенцията на ищцата е била за разликата между цената на новата кола, която си е поръчала и стойността, която е получила за старата като сбор от обезщетение и продажба на запазени части, в какъвто смисъл е докладван иска. В обжалваната част на решението съдът е приел, че искът е не за разликата между стойността на нов и стар автомобил, а за разлика между полученото обезщетение и стойността на запазените части от една страна и действителната стойност на вредата от друга. Сочи че разликата в цената на погиналата вещ и новата, която ищцата е закупила, не е част от вредата и няма пряка причинни връзка с деликта, а евентуално – опосредена такава, но пак не представлява вреда от конкретното противоправно поведение на водача на л.а., „*****“ при процесното ПТП.

Намира претенцията и за неоснователна, тъй като вредите заявени с исковата молба не съставляват пропуснати ползи в пряка връзка с процесното ПТП, нито разходи за възстановяване на увреденото имущество, а при това счита, че ищцата е получила пълно обезщетение за имуществената вреда – погИ.не на застрахованата вещ. Алтернативно излага твърдения, че разликата между нова вещ от приблизително същия вид и погиналата стара не е пряка

последница от деликта и автомобил обявен като „тотал щета“ не подлежи на възстановяване. Разликата в стойността на нов автомобил и погиналият стар от същия вид и качество не е „възстановителна стойност“, а се касае за разлика в цената на два различни автомобила. Такъв вид обезщетение – за възстановяване заплатена разлика в цената на стария автомобил и закупен нов от същия вид, не е предмет на застрахователно обезщетение по реда на чл.493 от КЗ. Автомобилът на ищцата е бил определен в състояние „тотал щета“ в следствие процесното ПТП, а ищцата е получила обезщетението си като е продала запазените части и така е получила цялата стойност на увредения автомобил. Доразви. съждения за приложимост в случая на нормата на чл.400 ал.3 от КЗ, поради което застрахователната сума (стойност) е равна на действителната стойност на застрахованата вещ (автомобил). В тази връзка оспорва изготвената и приета в първоинстанционното производство експертиза. Също така сочи за относими към настоящия случай правилата на чл.499 ал.2 вр. чл.504 от КЗ, както и правилото на чл. 494 т.11 от КЗ.

Оспорва основателността на претенциите за сумата от 60лв. – стойност на услугата за репарирание притежавания от ищцата автомобил от мястото на ПТП до официалния сервиз като твърди че стойността трябва да отговоря на средната пазарна цена, каквито доказателства не са представени, за сумата от 10лв. – за разходи (такси), извършени с оглед спирането на автомобила от движение, като твърди че същите не влизат в предметния обхват на обезщетението по чл.493 от КЗ, както и на претенцията за сумата от 50 лв. – имуществени вреди изразяващи се в разходи за издаване на медицинско удостоверение, като твърди че това не е задължителен медицински разход и че е можела да получи документ за установените травми и без необходимост от освидетелстване от съдебен лекар. По отношение на сумата от 90 лв. – имуществени вреди изразяващи се в разходи за медицински услуги, твърди че същите са с неясен произход и без връзка с процесното ПТП.

По иска за обезщетение за неимуществени вреди твърди че решението е постановено в нарушение правилото на чл.52 от ЗЗД, а размерът на присъденото обезщетение е прекомерен и несъобразен с установените по делото повърхностни увреждания, без усложнения, както и с икономическата конюнктура в страната към датата на деликта. Твърди че справедливото обезщетение за причинените на П. неимуществени вреди е в рамките на 300 –

400лв.

Моли съда да отмени първоинстанционното решение в обжалваните му части и да постанови ново, с което исковете в тези размери да бъдат отхвърлени. Претендира направените по делото за двете инстанции разноски.

В срока по чл.263 ал.1 от ГПК от насрещната страна по жалбата А. П. Д. от гр.***** е депозиран писмен отговор, в който изразява становище за неоснователност на подадената жалба и моли съда да потвърди решението в обжалваните му осъдителни части, претендира направените по делото разноски.

Няма оплаквания за допуснати от първоинстанционния съд процесуални нарушения, които следва да бъдат отстранени от въззивния съд.

Няма доказателствени искания.

Към настоящето производство са присъединени за разглеждане и частни жалби на А. П. Д. и на ЗД „Бул Инс“ АД срещу определение № 1668 от 30.11.2023г. постановено по делото, с която съдът е отхвърлил депозираните на основание чл.248 от ГПК молби вх.№ 27445 от 10.11.2023г. на ЗД“Бул Инс“ АД и молба вх.№ 27898 от 15.11.2023г. от А. П. Д. за изменение на постановеното по делото решение в частта за разноските.

По частните жалби е извършена размяна на книжа.

На основание чл.267 ал.1 от ГПК делото следва да бъде насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание с призоваване на страните.

Водим от горното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА съдебно заседание на 09.04.2024г. от 14 часа, за която дата и час да се призоват страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____